

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010451
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5620010451.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 7. februára 2023 prejednal odvolanie podané obžalovaným Ing. H. T., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/86/2020 z 26.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. H. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/86/2020 z 26.11.2021 bol obžalovaný Ing. H. T. uznaný vinným z prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 27.12.2019 v čase asi o 15.00 hod. pri parkovacej závore vedúcej na parkovaciu plochu nachádzajúcu sa pri hoteli Jasná, Demänovská Dolina č. 88, okres Liptovský Mikuláš, verbálne a fyzicky napadol P. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. č. XXX/X, S. F., okres S. J., a to tak, že ako išla k svojmu osobnému motorovému vozidlu zn. Peugeot 308, ev. č. E465 OB77 (ruské evidenčné číslo), bielej farby, ktoré bolo v tom čase odstavené pri predmetnej závore, tak si všimla, že kvôli jej vozidlu nemôžu z parkoviska odísť jej neznámi hostia, ktorým sa za to hneď ospravedlnila, pričom ako prišla k svojmu vozidlu a chcela ho preparkovať, tak po nej menovaný zakričal „čo za ruská piča tu nechala to auto“, na čo mu P. T. povedala, že to je jej vozidlo, na čo jej menovaný povedal „Čo si to piča urobila, čo si vy Rusi myslíte, že si môžete robiť všetko čo chcete, celý svet vás nenávidí“, menovaná sa mu znova 2-3 krát znova ospravedlnila, pretože vedela, že zastavila zle, menovaný jej však aj naďalej nadával, že je piča ruská, kurva ruská, čo už menovaná nevydržala a povedala mu „Stačí, zavrite ústa“, na čo sa jej menovaný opýtal „Čo si mi to povedala piča ruská“, pristúpil k nej a udrel ju päťou pravej ruky do ľavej časti tváre, a naďalej jej vulgárne nadával ako bolo uvedené vyššie, pričom následne jej povedal „Skús odísť“, pričom až vtedy si menovaná všimla, že má na svojom vozidle sfučané obe pravé kolesá, čím obžalovaný uvedeným konaním spôsobil P. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. č. XXX/X, S. F., okres S. J., zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, a to ľahký otras mozgu, pohmoždenie ľavej strany tváre mierneho stupňa a natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice mierneho stupňa s predpokladanou dobou liečenia a obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní do 7 dní,

Za to mu súd podľa § 364 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 26.11.2021 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný po porade s obhajcom podal odvolanie voči

všetkým výrokom rozsudku (na č.l. 187 súdneho spisu). Následne obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie písomne odôvodnil a dôvody odvolania doručil okresnému súdu dňa 1.3.2022. Z podstatných dôvodov odvolania vyplýva, že rozhodnutie prvostupňového súdu podľa názoru obžalovaného je nesprávne, pretože vychádza z nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu veci a nesprávnej aplikácie základných zásad ukladania sankcií. Obžalovaný v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní konzistentne poprel spáchanie súdeného skutku. Zo spáchania skutku ho usvedčuje iba jedna svedkyňa - poškodená T., žiadny iný svedok vypočutý

na hlavnom pojednávaní nevidel údajnú konfliktnú situáciu medzi obvineným a poškodenou. Ostatní svedkovia poskytli iba sprostredkované informácie ohľadom celej situácie. Odsudzujúci výrok je teda založený iba na výpovedi poškodenej. Závažnejšie námietky obžalovaný vzniesol ohľadom správnosti a zákonnosti napadnutého rozsudku do výroku o treste. Poukázal, že prvostupňový súd vo veci rozhodol najskôr trestným rozkazom z 30.9.2021, v ktorom podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody, nakoľko pokladal skorší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Prítom aj po vykonaní hlavného pojednávania všetky rozhodujúce okolnosti zostali nezmenené. Ak chcel prvostupňový súd dôsledne aplikovať zásady o ukladaní sankcií, ako vysvetlil na str. 10, posledný odsek a str. 11 hore rozsudku, mal tak už urobiť pri vydaní trestného rozkazu. Ak tak nepostupoval, potom porovnanie trestov podľa trestného rozkazu a napadnutého rozsudku podnecuje k úvahám, že trest uložený rozsudkom, jeho druh a výmera predstavujú určitý druh sankcie

za využitie zákonom daného práva obvineného podať odpor. Podľa obžalovaného je uložený trest neprimeraný, nenapĺňa požiadavku spravodlivosti a výrok o treste nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Tento nie je spravodlivý a primeraný vo vzťahu k spáchanému skutku a vo vzťahu k už skoršiemu právoplatnému odsúdeniu vo výmere 4 roky. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s hľadiskami určenými v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák. Z odôvodnenia výroku o treste musia byť zrejme i právne úvahy, ktorými sa prvostupňový súd spravoval. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Túto myšlienku aj prvostupňový súd aj správne aplikoval, no iba pri vydaní trestného rozkazu a paradoxne upustil od jej aplikácie pri ukladaní trestu pri nezmenenom skutkovom a právnom stave. Disproporcía, ktorá je evidentná porovnaním obidvoch uvedených rozhodnutí, v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalším ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu, je § 34 ods. 4 Tr. zák. Pri ukladaní trestov treba súčasne vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti a princípu individualizácie trestu. Napriek tomu, že trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý bol obžalovanému uložený prvostupňovým súdom, je trestom uloženým v rozpätí zákonom určenej trestnej sadzby za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., tento trest sa nejaví ako spravodlivý a primeraný k spáchanému prečinu. Obžalovaný bol síce v minulosti niekoľkokrát odsúdený, no iba raz na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý si aktuálne vykonáva. Z aktuálneho hodnotenia obžalovaného počas výkonu trestu prvostupňový súd zistil, že správanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, že adaptácia na výkon trestu prebehla bez problémov, že obžalovaný plní príkazy a zapája sa do ústavných aktivít. Doposiaľ nebol obžalovaný disciplinárne potrestaný. Z hodnotiacej správy možno teda vyvodiť, že trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/42/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/12/2021 je na jeho nápravu dostatočným a ďalší trest za teraz súdený prečin vo výmere 4 mesiace na ochranu spoločnosti nie je potrebný. S poukazom na ust. § 44 Tr. zák. podľa názoru obžalovaného trest uložený skorším rozsudkom je dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňujúci účel trestu z hľadiska jeho individuálnej a generálnej prevencie, pričom uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosti nápravy a pomery obžalovaného. So zreteľom na pochybnosti týkajúce sa viny obžalovaného a so zreteľom na nesprávne hodnotenie dôkazov obžalovaný tvrdí, že v konaní pred súdom prvého stupňa neboli vykonané také dôkazy, ktoré jednotlivo, ako aj v súhrne vytvárajú ucelenú reťaz priamych alebo nepriamych dôkazov, ktoré preukazujú spáchanie súdeného skutku. Obžalovaný preto so zreteľom na zásadu in dubio pro reo prostredníctvom svojho obhajcu navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil

na ďalšie konanie, alebo u obžalovaného upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 4 roky uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/42/2016 zo dňa 20.8.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/12/2021 zo dňa 23.6.2021 možno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Verejné zasadnutie na krajskom súde sa konalo po splnení zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného Ing. H. T. a poškodenej P. T..

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania.

Intervenujúci prokurátor krajskej prokuratúry s poukazom na vyslovenú jednoznačnú právu argumentáciu, ktorá smerovala k uznaniu viny obžalovaného za predmetný trestný čin, navrhol odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že pokiaľ sa súd nestotožní s argumentáciou ohľadne viny obvineného, navrhuje upustiť od uloženia ďalšieho trestu tak, ako je uvedené v záverečnom návrhu odôvodnenia odvolania.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) na to určenom súde, obsah odvolania spĺňa náležitosti stavené v § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (vo výrokoch o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd na podklade podaného odvolania (jeho rozsahu a dôvodov) obžalovaným vykonal prieskum napadnutého rozsudku v celom rozsahu a po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpoveď poškodenej P. T., nepriamo výpoveď svedka Z. X., znalecký posudok vypracovaný MUDr. Tiborom Letkom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia zo dňa 27.6.2020, ako aj iné relevantné listinné dôkazy dôležité pre trestné konanie. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným obsahom.

Obžalovaný bol zo spáchanej trestnej činnosti usvedčený predovšetkým výpoveďou poškodenej P. T., ktorá konzistentne, logicky a bez rozporov opísala priebeh skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vierohodnosť výpovede poškodenej je zvýraznená tým, že poškodená obžalovaného predtým nikdy nevidela, nepoznala ho. Sprostredkovane obžalovaného zo stíhanej trestnej činnosti usvedčovali aj ďalšie svedecké výpovede, a to výpoveď svedka Z. X., ktorý sa o incidente dozvedel bezprostredne od poškodenej po telefóne, že ju zbil nejaký pán. Keď prišiel menovaný svedok na miesto, kde konflikt prebiehal, videl, že poškodená plakala a držala si tvár a obžalovaný jej stále vulgárne nadával. Pomáhal poškodenej preparkovať auto a dofúkal jej kolesá. Zo znaleckého posudku MUDr. Tibora Letka vyplýva popis zranenia, ktoré poškodená utrpela s tým, že charakter poranenia a mechanizmus jeho vzniku plne zodpovedá verzii poškodenej - úder päťou do ľavej časti tváre, pričom išlo o úder strednej intenzity. Podporne tiež možno poukázať na obsah úradného záznamu spísaného príslušnými policajtmí, ktorí vykonávali hliadkovú službu. V tomto úradnom zázname je zachytený priebeh incidentu, ktorý oznamovateľka opísala službukonajúcim policajtom. Taktiež lekárska správa obsahuje udanie poškodenej, ako prišla k úrazu. Uvedené dôkazy tak objektívne ustálili priebeh skutkového deja, o ktorom odvolací súd nemal pochybnosti, teda nemožno hovoriť, že vina obžalovaného je založená len na jednej jedinej výpovedi poškodenej. Ohľadne skutkových zistení krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje za nadbytočné opakovane rozvádzať argumenty okresného

súdu obsiahnuté v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Výpoveď obžalovaného, ktorý len pripustil verbálny konflikt medzi ním a poškodenou, poprel však vulgarizmy, ako aj akýkoľvek fyzický útok, ako aj argumenty podaného odvolania preto krajský súd v zhode s názorom okresného súdu vyhodnotil ako spôsob obhajoby obžalovaného produkovanej v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Táto obhajoba nezodpovedala a odporovala zákonne zabezpečeným dôkazom.

Krajský súd, ako súd odvolací, preto prijal záver, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania, ktoré bolo aj správne právne kvalifikované ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Konanie obžalovaného, vzhľadom na jeho intenzitu, závažnosť, ako aj naplnenie zákonných znakov stíhaného trestného činu, nemohlo byť zo strany odvolacieho súdu posúdené ako priestupok. Obžalovaný v celom rozsahu svojím konaním naplnil zákonom požadované zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému

Ing. H. T., pričom krajský súd je toho názoru, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je v súlade so zákonom a spĺňa aj požiadavky primeranosti a spravodlivosti.

V súvislosti s vytvorením si základu pre rozhodnutie o treste prvostupňový súd oboznámil listinné dôkazy o osobe obžalovaného, najmä odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol desaťkrát súdom potrestaný, pritom v deviatich prípadoch sa

na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Fikcia neodsúdenia nebráni však z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného prihliadnúť aj na takéto odsúdenia. V tomto smere krajský súd zvyrazňuje, že obžalovaný má sklony k páchaniu násilnej trestnej činnosti, opakovane bol v minulosti potrestaný za výtržníctvo, úmyselné ublíženie na zdraví, útok na verejného činiteľa. Uvedené svedčí o tom, že takéto konanie nie je obžalovanému cudzie. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 20.8.2020,

sp.zn. 3T/42/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/12/2021 zo dňa 23.6.2021 za zločin podľa § 248 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 4 roky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z evidencie priestupkov vyplýva, že sa dopustil štyroch priestupkov na úseku dopravy a jedného priestupku na úseku občianskeho spolunažívania zo dňa 25.11.2020. Aktuálne bol obžalovaný pozitívne hodnotený z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd správne zhodnotil, že za stíhaný skutok je potrebné uložiť samostatný trest, pričom predložil krajskému súdu aj príslušné spisové materiály, a to spisy Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/63/2014 a 3T/42/2016. Zároveň okresný súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, trest ukladal podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., keď nezistil ani poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť.

Uložený trest na rozdiel od obhajoby považoval krajský súd za zákonný, primeraný a spravodlivý, zároveň zodpovedajúci hmotnoprávnym ustanoveniam rozhodujúcim pre ukladanie trestu, najmä ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Závažnosť skutku zvyšuje skutočnosť, že obžalovaný verejne verbálne a najmä fyzicky zaútočil na ženu kvôli parkovaniu motorového vozidla, čo značí o chýbajúcej sebakontrola obžalovaného a túto skutočnosť zvyrazňuje aj hodnotenie osoby obžalovaného na podklade jeho predchádzajúcich odsúdení. Preto aj podľa názoru krajského súdu bolo potrebné uložiť obžalovanému aj ďalší trest za aktuálne stíhanú trestnú činnosť, aby si obžalovaný uvedomil a pocítil dôsledky svojho konania.

Na záver je potrebné uviesť, že trest je primárne určovaný zákonom, teda zákonnou trestnou sadzbou a až sekundárne aplikačnou úvahou súdu o primeranosti výšky uloženého trestu, avšak len v rámci sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Primeranosť trestu v konkrétnom prípade závisí od závažnosti spáchaného trestného činu, ktorú primárne už zákonodarca vyjadruje nastavením trestnej sadzby, a následne od okolností prípadu a osoby páchatela.

K namietaným disproporciám uloženého trestu v trestnom rozkaze a následne v napadnutom rozsudku uvádza krajský súd nasledovné. Okresný súd vydá vo veci trestný rozkaz, ak má za to, že skutkový stav veci je spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Vzhľadom na to, že súd rozhodne vec bez jej prejednania, pri ukladaní trestu prihliadne aj na túto skutočnosť, preto vo veľa prípadoch je trest uložený v trestnom rozkaze miernejší a takto uložený trest podľa názoru krajského súdu práve zohľadňuje aj tú skutočnosť, že súd nemusel vo veci vykonávať dokazovanie.

Podľa § 355 ods. 3 Tr. por. pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný ani právnou kvalifikáciou skutku, ani druhom a výmerou trestu.

Naopak, postoj páchatela v priebehu hlavného pojednávania napriek dôkazom svedčiacim v jeho neprospech môže byť práve tou skutočnosťou, pod vplyvom ktorej súd prehodnotí pôvodne uložený trest a prejaví sa to aj v inej výmere trestu, napr. aj v uložení prísnejšieho trestu pod vplyvom ústneho a bezprostredného oboznámenia sa s vecou, ako to bolo aj v tomto prípade. V danom prípade však nejde o zásadnú zmenu, keďže súd uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby za stíhaný prečin. Treba však dodať, že skutočnosť, ktorá v konečnom dôsledku nakoniec ovplyvnila rozhodnutie súdu o treste, bolo zvlášť prehodnotenie osoby obžalovaného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti.

Okresný súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko na takéto zaradenie boli splnené zákonné podmienky, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Treba tiež poznamenať, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku.

Na základe týchto skutočností krajský súd odvolanie obžalovaného Ing. H. T. zamietol v zmysle ust. § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.